

[Knud Lind]

regulerende effekt overhovedet, men udelukkende er en summarisk afgørelse, som rammer nogle fuldstændig vilkårlige virksomheder, bl.a. inden for køleindustrien.

Man kunne faktisk lige så godt sige, at de firmaer, som lå i et regnvejsområde, skulle betale en freonafgift. I forhold til den ordning, som miljøministeren har lagt frem, ville en vejrligsbestemmelse være mere retfærdig.

De alternative stoffer, som man skal skaffe til afløsning for freon, bliver nemlig udviklet i udlandet, og udviklingen tager 3-5 år. Så siger man her i Danmark: Det er altså de udenlandske firmaer, der skal udvikle disse – godt, så pålægger vi de danske firmaer en afgift, selv om vi faktisk ikke har nogen som helst indflydelse på de udenlandske firmaer. Og ikke nok med det, man taler også om, at når man nu har denne afgift, vil man begynde at udvikle en afløser for freon. Danmark, som i forvejen ikke har gjort noget som helst for at finde en afløser inden for dette område, og som er bagud i forhold til de udenlandske firmaer, skulle nu kunne overhale disse inden for kort tid.

En vejrligsbestemmelse – man kunne jo sige, at hvis det regner på Fyn, skal firmaerne dér betale en freonafgift – vil være mere retfærdig end denne fuldstændig summariske og vilkårlige afgørelse, som man har foreslået her. Og når jeg siger, at den vil være mere retfærdig, er det, fordi det danske vejrlig jo er noget ustadigt, og nogle har derfor en chance for ikke at skulle betale freonafgiften. Men det skal de i ministerens tilfælde alle sammen – det værd sig elektronikbranchen eller hvidevarebranchen osv.

Vi har talt om, hvorledes man nu kan gå op til, jeg tror, det er 2.440 kr., og det er klart, at uanset at man taler om eksportfradrag, indføres der en afgift på produktionen her, og så kan man køre ned på den anden side af grænsen og købe nogle køleskabe, som ikke er pålagt denne afgift.

Jeg kender et firma, som forhandler kølebil-ler, og som har en omsætning på 20 mio. kr. Det skal betale noget med 1 mio. kr. i freonafgift. Og sådan er der det ene firma efter det andet: Villadsens Fabrikker, kemikaliebranchen osv. Den konservativt ledede regering har nu besluttet, at disse mennesker søreme skal have en rigtig grim freonafgift, og den kan bagefter beklage, at vi har fået flere arbejdsløse, hvorefter arbejdsministeren kan gå i gang med at træffe

nogle nye foranstaltninger. Og sådan kører det i én uendelighed.

Det værste ved dette her er, at man siger, at man håber, freonforbruget går ned, når der indføres en afgift, når man overhovedet ikke har nogen indflydelse på dette, da vi importerer råvarerne udefra. Og det samme gælder, når man hører denne radikale svanesang om den miljømæssigt adfærdsregulerende effekt. Hvori består denne miljømæssigt adfærdsregulerende effekt, vil jeg gerne spørge, når de nu alle sammen får pålagt en afgift her og man overhovedet ikke har styr på, hvordan udviklingen og forskningen skal foregå, fordi den foregår i nogle udenlandske firmaer. Så må ministeren sige: Kassen er tom, alligevel vil jeg godt give mig selv et miljømæssigt image. Men det er blegnet for længe siden.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Til hr. Knud Lind vil jeg blot sige, at jeg synes, det var nogle utrolig interessante bemærkninger, han kom med vedrørende det retfærdige og uretfærdige, for ikke at tale om den løsning, han foreslog: at man lige så godt kunne anvende en vejrligsbestemmelse og så f.eks. tage udgangspunkt i, at det regnede på Fyn. Det er jeg ikke helt sikker på at min tidligere gruppeformand vil være dybt betaget af. Men jeg synes, at den slags interessante forslag altid bør overvejes, og jeg er glad for, at Fremskridtspartiet på denne facon så konstruktivt bidrager til arbejdet i Miljøudvalget; det værdsætter vi alle.

Med hensyn til spørgsmålet om det adfærdsregulerende og det fiskale i forbindelse med også dette forslag er det klart – og det har jeg aldrig lagt skjul på – at der er tale om afgifter, som er af fiskal karakter, fordi det er nødvendigt at skaffe nogle penge til miljøområdet. Vi har så prøvet at gribe ind på nogle områder, hvor vi vidste at det var miljømæssigt rigtigt at gøre det, og et af disse områder er CFC-området, fordi vi ved, at CFC skader ozonlaget. Derfor er det et rigtigt sted at sætte ind, og vi har så valgt en kombination af en afgift og en afviklingsplan.

Når hr. Knud Lind så spørger, hvori det miljømæssige består, så består det bl.a. i, at vi vil bruge proventet af afgiften på forsknings- og udviklingssiden, på at finde muligheder for anvendelse af en anden teknologi og også på at